

ŚWIĘTO NAJŚWIĘTSZEGO CIAŁA CHRYSYUSA

Potocznie zwane także **Świętem Ciała i Krwi Pańskiej**, a w tradycji ludowej: **Boże Ciało** – w Kościele Katolickim uroczystość liturgiczna ku czci Najświętszego Sakramentu, święto nakazane.

Wierni szczególnie wspominają Ostatnią Wieczerzę i Przeistoczenie chleba i wina w Ciało i Krew Chrystusa. Pamiątkę tego wydarzenia Kościół katolicki obchodzi także w Wielki Czwartek, wtedy jednak rozpamiętuje się również Mękę Jezusa Chrystusa, uroczystość Bożego Ciała natomiast ma charakter dziękczynny i radosny. W Polsce obchodzi się ją w czwartek po Uroczystości Trójcy Świętej, a więc jest to święto ruchome, wypadające zawsze 60 dni po Wielkanocy. Najwcześniej może przypaść 21 maja, najpóźniej 24 czerwca. W niektórych krajach przenoszone jest na kolejną niedzielę.

Uroczystość ta została ustanowiona na skutek widzeń św. Julianny z Cornillon. Pod jej wpływem bp Robert z Thourotte ustanowił w 1246 r. taką uroczystość dla diecezji Liege. W 1252 r. została ona rozszerzona na Niemcy. Katolicy wierzą, że w 1263 roku miał miejsce cud eucharystyczny w Bolsenie, gdy hostia w rękach wąpiącego w trabssubstancję księdza zaczęła krwawić. Korporał, przechowywany w katedrze w pobliskim Orvieto, jest uznawany za ten, na który wówczas spadły krople krwi. W 1264 r. papież Urban IV bullą *Transiturus* ustanowił tę uroczystość dla całego Kościoła. Uzasadniając przyczyny jej wprowadzenia wskazał: "[...] zadośćuczynienie za znieważanie Chrystusa w Najświętszym Sakramencie, błędy heretyków oraz uczczenie pamiątki ustanowienia Najświętszego Sakramentu, która w Wielki Czwartek nie może być uroczyście obchodzona ze względu na powagę Wielkiego Tygodnia." Jednakże ze względu na śmierć Urbana IV bulla ta nie została ogłoszona, a tym samym uroczystość nie została ustanowiona. Uczynił to dopiero papież Jan XXII, który umieścił powyższą bullę w Klementynach (1317).

W 1955 roku Pius XII wprowadzając reformy liturgiczne zlikwidował obchody oktawy uroczystości. Zmianę tę utrzymał papież Paweł VI wprowadzając w 1969 nowe normy kalendarza liturgicznego.

W formie nadzwyczajnej rytu rzymskiego rozdzielnie obchodzi się święto Bożego Ciała i Bożej Krwi: 1 lipca obchodzone jest święto Przenajświętszej Krwi Pana naszego Jezusa Chrystusa (*Festum Pretiosissimi Sanguinis Domini Nostri Jesu Christi*).

Z Bożym Ciałem związana jest także Najświętszego Serca Pana Jezusa, która jest obchodzona zaraz po oktawie Bożego Ciała, czyli w piątek osiem dni po Bożym Ciele.

W Polsce po raz pierwszy uroczystość Bożego Ciała wprowadził biskup Nankier w 1320 r. w diecezji krakowskiej. W 1420 roku na synodzie gnieźnieńskim uznano uroczystość za

powszechną, obchodzoną we wszystkich kościołach w państwie. W późnym średniowieczu i w renesansie największym sanktuarium kultu Bożego Ciała w Polsce był poznański kościół Bożego Ciała.

W Polsce obchody uroczystości wiążą się z procesją z Najświętszym Sakramentem po ulicach parafii. Procesja zatrzymuje się kolejno przy czterech ołtarzach, przy których czytane są związane tematycznie z Eucharystią fragmenty czterech Ewangelii.

W Polsce uroczystość Ciała i Krwi Pańskiej jest dniem ustawowo wolnym od pracy.

Święto Bożego Ciała obchodzą również niektóre kościoły starokatolickie: Kościół Polskokatolicki, Kościół Starokatolicki Mariawitów, Kościół Katolicki Mariawitów i Kościół Starokatolicki w RP; oraz w niektóre kościoły Wspólnoty Anglikańskiej (np. Kościół Anglii) jako *Święto Dziękczynienia za Ustanowienie Komunii Świętej*. Pod nazwą *Corpus Christi* (Boże Ciało) święto to obchodzą także wspólnoty prawosławne rytu zachodniego.

ŹRÓDŁO: WIKIPEDIA